

Obecny numer „Przestrzeni Teorii” poświęcamy pamięci Andrzeja Wajdy — jednego z najwybitniejszych artystów związanych z Krakowem, z Polską, wpisującym się równocześnie w światową kulturę i sztukę. Wajda to polska szkoła filmowa, Wajda to współczesna historia Polski, Wajda to myślenie o dziejach wykraczające poza refleksję o losach własnego kraju, kierowane ku obszarom historiozofii. Wajda to znawca pamięci, czasu, przemijania. Był twórcą niezwykłym także i dlatego, że uprawiał różne rodzaje sztuk tak, jakby były jednością — malarstwo pod Jego ręką przeistaczało się w kadr filmowy, dialogi wynikały z tańca, rysunek przekształcał się w scenografię, przestrzeń miasta — w teatralną scenę. Wajda układał niezwykle dramat rozgrywający się między realizmem a metaforą, „rozcierał” materię różnych fabuł i opowieści jak farby na płótnie. Interesowało Go to, co jest ukryte pod powierzchnią, co nie daje się odkryć i do końca wyrazić. Dramatyczne przestrzenie Wajdy w splotach obrazów, dźwięków, słów pokazują, jak można w sposób niedualny, kreując sztukę opartą na sile intelektu sprzężonego z potęgą emocji, przedstawiać świat losów jednostkowych i historii.

27
2017

przestrzenie
TEORII

przestrzenie TEORII

WAJDA - SZTUKA - HISTORIA

Anna Al-Araj
Jarosław Bedyniak
Bogna Dziechciaruk-Maj
Beata Guczalska
Marek Hendrykowski
Mirosław Kocur
Krzysztof Kornacki
Anna Krajewska
Gabriel Liiceanu
Patrycja Malicka
Mateusz Matysiak
Katarzyna Mąka-Malatyńska
Arkadiusz Morawiec
Wojciech Otto
Sylwia Panek
Jacek Popiel
Jacek Purchla
Miłosz Stelmach
Włodzimierz Szturc
Katarzyna Trzeciak
Ewelina Woźniak-Czech
Andrzej Zawadzki

27
2017

WYDAWNICTWO NAUKOWE UAM